

стада и пр. също съмали църкви ергелета коне, въ голямо количество също кучета, гъски и пр. За важността на скоговодството въ живота на нашите предки свидетелствува и туй, че по наше думата добитъкъ означава до днесъ още и придобитъ имотъ. Земеделието е било силно развито и съставлявало тъй да се каже най-важното тъхно занятие. Императорът Маврикий (582 – 602 г.) разказва ни, че тъ „съмали въ излишъкъ жито, просо и ржъ, които тъ насичвали на куцища“. Също и Теофилактъ Симоката пише: Когато византийскиятъ пълководецъ Прискъ въ 593 г. се опитъл задъ Дунава и нанесъл силно поражение на словенския отрядъ, който се намиралъ подъ предводителството на княза Радигоста, управителъ на прибрежната словенска областъ оттатъкъ Дунава, тогава ни казва той, че победителите изграбили словенските поселения, нивите имъ и лъсовете. Южните словени съели съ пшеницата, ечникътъ, овесътъ и обработвали грахътъ, макътъ и пр. Отъ земеделческиятъ ордия били съ още тогава въ употребление у тъхъ: плугътъ, косата, сърпътъ, мотиката, дикеля, лопатата и други, тъй също и ордията съкира, ножъ, пила и пр. съ имъ били познати, както и печатъ пръстенъ търгъ, мъра, лакътъ. Думитъ ковачъ и такачъ съ общи за всичките словени, ще се каже, тъ съ знали нѣкои заняти, вънната била е отдавна въ употребление. Тъ съ умѣли да изработватъ сукното, располагали съ, както се каза, съ църкви стада овце, агнета и пр. Платното, плащта, ризата и пр. съ ги приготвлявали отъ ленътъ и конопътъ, които съ растели въ градините имъ. Тамъ съ зреели и ябълките, крушите, черешите, вишните, сливите, орехите. Прискъ, който е посетилъ источно маджарско преди 448 г. като говори за скитите, които се отожествяватъ съ словените, пише че тъ, вместо пшениченъ хлебъ съ употреблявали отъ просо, и на място вино поднасяли имъ другъ напитъкъ, който отъ мястното население се наричалъ „медосъ“. Ще се рече, че виното тогава още представлявало редкость и лозята трябва да съ почнали да ги садятъ малко по късно и по на югъ, и да придобиватъ виното и ракията, които пиели въ голямъ размѣръ до защемедяване, както правили туй и другите по-прости народи.

Пчеловодството било доста распространено, и отъ меда (медосъ) приготвлявали обичното сладко питие, което го поднасяли и